

Tuomo Savolainen

ELÄMÄ JA TAITEEN TEKEMINEN KIRJOITETUSSA MUODOSSA
TAITEILIJA TUOMO SAVOLAISEN NÄKÖKULMAN MUKAAN,
ELI KUVATAITEILIJAN AMMATTIIN VALMISTAVAN OPINNÄYTETYÖN
KIRJALLINEN OSIO

MMXII

Kuvataiteen koulutusohjelma
Grafiikan suuntautumisvaihtoehto
2012

ELÄMÄ JA TAITEEN TEKEMINEN KIRJOITETUSSA MUODOSSA
TAITEILIJAN TUOMO SAVOLAISEN NÄKÖKULMAN MUKAAN,
ELI KUVATAITEILIJAN AMMATTIIN VALMISTAVAN OPINNÄYTETYÖN
KIRJALLINEN OSIO

MMXII

Savolainen, Tuomo
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
Toukokuu 2012
Ohjaaja: Velhonoja, Matti, Hautala, Päivi-Maria
Sivumäärä: 20
Liitteitä: -

Asiasanat: Taide, Elämä, Muistelmat, Ruoka

Opinnäytetyöni kehyskertomuksessa ovat liikemies Jurgen Brückensteinin, keksijä Gustav Wheelerin ja vapautta etsivän raitapitaisen miehen sattumukset. Oma elämäni ja ajatukset kulkevat siinä sivussa tai tulevat esille kehyskertomuksessa. Kirjoitus avaa myös ajatuksiani taiteen tekemisestä ja joistakin yhteiskunnan ilmiöistä.

THE LIES AND THE TRUTHS OF LIFE AND MAKING OF ART,
WRITTEN BY ARTIST TUOMO UNIVERSALE

MMXII

Savolainen, Tuomo
Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences
Degree Programme in Fine arts
Month 2012
Supervisor: Savolainen, Tuomo
Number of pages: 20
Appendices: -

Keywords: Art, Life, Memoir, Food

In the frame story of my thesis there are incidents of businessman Jurgen Brückenstein, inventor Gustav Wheeler and a man with striped shirt. My own thoughts about life and art come up in asides or in the frame story.

ELÄMÄ JA TAITEEN TEKEMINEN KIRJOITETUSSA MUODOSSA TAITEILIJAN
TUOMO SAVOLAISEN NÄKÖKULMAN MUKAAN, ELI KUVATAITEILIJAN
AMMATTIIN VALMISTAVAN OPINNÄYTETYÖN KIRJALLINEN OSIO

MMXII

SISÄLLYS

	Sivu
0.0 HAKEMISTO.....	4
1.0 KLARIFIKAATIO TÄHÄN KIRJOITELMAAN JOHTANEISTA MOTIIVEISTA JA SEN SISÄLLÖLLISISTÄ TENDENSSEISTÄ.....	5
1.1 ALKUKERTOMUS.....	5
1.2 VÄLIKERTOMUS.....	8
1.3 EDELLISEEN KAPPALEESEEN JÄLKEENPÄIN LISÄTTY LUKU....	10
1.4 KERTOMUS.....	10
1.5 KESKIKERTOMUS.....	11
1.6 LOPPUKERTOMUS.....	15
1.7 TÄNÄÄN:.....	18
1.8 LÄHTEET	19

1.0 KLARIFIKAATIO TÄHÄN KIRJOITELMAAN JOHTANEISTA MOTIIVEISTA JA SEN SISÄLLÖLLISISTÄ TENDENSSEISTÄ

Asetan tavoitteeni siihen, että en kirjoita riviäkään, en lausetta, en edes yhtä sanaa. En tavuakaan. Ja kun pääsen tämän ensimmäisen itselleni asettaman tavoitteen ylitse olen jo maalissa, ylittänyt tavoitteeni. Mitä enää voi tämän jälkeen tehdä kun on saavuttanut jo enemmän kuin olisi Itseltään vaatinut.

1.1 ALKUKERTOMUS

Tuomo Savolainen syntyi Maailmaan vuonna 1986. Mutta hän oli vain ryppyinen kasa lihaa, luuta ja nahkaa, joten hänet myytiin pois. Markkina-arvo oli olematon ja lopulta Tuomo Savolainen adoptoitiin varakkaaseen saksalaiseen Brückensteinin perheeseen, joka on tunnettu tänäkin päivänä merkittävänä sukuna autonrengasalalla. Rengasmoguli Hans Brückensteinin esi-isä Jurgen Brückenstein oli ostanut pyörän patentin itse englantilaiselta pyörän keksijältä Gustav Wheeleriltä vuonna 1635.

G.W. oli kehitellyt ympyrän muotoista pyörää jo 1620-luvulta lähtien ja saikin siihen patentin vuonna 1629. Hän ei kuitenkaan antanut ympyrän muotoiselle pyörälle suurtakaan arvoa, eikä keksinyt sille sopivaa käyttötarkoitusta, jotta olisi tuntenut tarvetta jatkojalostaa tuotettaan. Hän myi patentin J. Brückensteinille polkuhintaan ja ryhtyi sen jälkeen kehittämään neliskanttista pyörää jota olisi helpompi kantaa laukussa ja säilyttää lipastonlaatikossa ilman, että laatikon kulmiin jää tyhjää tilaa. Jurgen Brückenstein itse huomasi kuitenkin ympyrän muotoisen pyörän

mahdollisuudet ja alkoi kehittämään siitä erilaisia sovelluksia, mm. kumisen autonrenkaan.

Nopeasti Brückenstein sai ensimmäisen kaupallisen menestyksensä, käärrynpyörän. Ensimmäiset käärrynpyörät hän rakensi omassa vajassaan, mutta pian kysynnän kasvettua hän rakennutti verstaan johon hän palkkasi viisi työntekijää, kirjanpitäjän ja neljä ympyränmuotoisiin rakenteisiin erikoistunutta puuseppää. Pian kaikilla oli hevuskärryt joissa oli Brückenstein-merkkiset käärrynpyörät. Lehdet kirjoittivat kehuvasti mukavasta tasaisesta kyydistä, verrattanu aikaisempaan pyörittä kulkeneeseen hevuskärryyn, jolloin kärry kynti tietä ja keskisuuret kivet rikkoivat sen helposti. Päivittäin Brückenstein kertoi lehdistölle keksinnöstään, patentin hankinnasta ja esitteli hulppeaa uutta kotiaan. Hänen kartanossaan oli teatteri jonka lavalla kuukausittain näyteltiin sattumuksia ja tapahtumia Brückensteinien perheen arjesta. Nämä näytelmät olivatkin hyvin suosittuja. Esityksissä mainostettiin samalla Brückensteinin uusia keksintöjä, ne ovatkin myöhemmin toimineet esikuvina televisiomainoksille ja elokuvien tuotesijoittelulle.

Mutta kaikkia nämä hupaiset esitykset eivät kuitenkaan naurattaneet. Herra ja rouva Laughnot istuivat ilmeettöminä vakiopaikoillaan alimmalla parvella. He kuuntelivat kaiken tarkkaan ja rouva Laughnot tähysti jokaista liikettä lavalla messinkisellä teatterikiikarillaan. He tunsivat myötähäpeää toisten nauraessa jollekin asialle, joka ei ollut lainkaan hauska. Nauru yllätti heidät aina ja he hätkähtivät siitä niin, että olivat taittaa niskansa. He kärsivät, sillä heillä oli absoluuttinen huumorintaju.

Vitsi – a joke:

Kolme miestä keskusteli kirpputorilla päivänpolttavista ja muistakin puheenaiheista.

Yksi heistä, kirpputorin työntekijä, piti keskustelun lomassa lounastaukooan kassan luona.

- *Mitäs syöt? Kysyi toinen miehistä.*
- *Kaalikärryleitä, vastasi kirpputorin työntekijä.*
- *Ai peijakas, ne on sitten hyviä.*
- *Joo kyllä kun varsin ite tekee! Yhtyi kolmas mies keskusteluun ja jatkoi:*
- *Se on kaali halpaa marketissa ny, vaan kolkytkuus senttiä kilo!*
- *No ei oo paljoa! Totesi työntekijä.*
- *Siitä ku tekis oikeen kaalikeittoa niin ai että olis hyvä, ai että olis hyvä!*
Sanoi toinen mies.
- *Joo se on kyllä hyvää, vastasi kolmas mies.*

Keskustelu taukosi hetkeksi kunnes kolmas mies kysyi toisilta:

- *Mutta tiiättekös muuten mikä se vasta hyvää onkin?*
- *No?*

- *Kaalilaatikko.*

1.2 VÄLIKERTOMUS

Wheeler makasi sängyllään ja yritti tavoittaa ajatusta, joka hänellä oli ollut edellisyönä. Sekalaiset muistikuvat, ulkoa kantautuva rattaiden kolina ja kaikki muu tuntui häiritsevän ajatuksen metsästystä. Ei, tuumi Wheeler, eivät ne oikeasti häirinneet, oli vain mukauduttava tuohon ajatusten ja äänien rytmiin. Jos makaa tässä niin altistuu vain lisää häiriötekijöille, jatkoi Wheeler ajatustaan. Täytyy mennä torille, markkinoille, myrskyn keskukseen. Oli muutenkin ostettava leipää, öljyä, valkosipulia, juustoa, viiniä...

Koska kuvataide, kuten muukin taide, koettaa löytää ratkaisuja ilmenneisiin ongelmiin, on tätä ratkaisun etsimistä sovellettava jokaiselle elämän osa-alueelle.

Vaikkakaan ei todellisuudessa voida puhua elämästä erillisinä osa-alueina.

Kysymys kuuluu: Voiko taiteilija hallita teostaan, jos unohtaa leivän pöydälle kuivumaan?

Ei voi!

Myös teos kärsii samasta huolimattomuudesta, eikä tavoita puhtainta muotoaan.

Leipä on parasta säilyttää paperipussissa tai leivinliinan alla, mutta se tulisi syödä mieluiten tuoreeltaan. Tuore leipä pitää ajatuksen puhtaana. Leipää ei kuitenkaan voi suositella syötävän sellaisenaan välipalana, vaan mieluiten alkuruoan kera.

Mutta tuoretta leipää on vaikea vastustaa, joten ei ole suuri synti syödä sitä sellaisenaan ilman aterialla.

Mutta, jos leipä on jäänytkin pöydälle kuivumaan, ei taiteilija joudu hätään. Jos joutuu, hän ei voi olla taiteilija.

Tuomo Savolaisen lahjakkuus kävi ilmi jo hyvin varhain. Hänen ollessaan 4-vuotias ja rahaton, lainasi hän serkultaan 10 markan setelin ja puuvärein väärensi näitä seteleitä paperille. Näillä väärennöksillä hän sai hankittua varallisuutta jo nuorella iällä. Hän vaihtoi rahaa peliautomaattien rahanvaihtokoneissa ja lukitsi melonin. Ensimmäisenä pysähtyi mansikka ja ylimääräisen jännityskierroksen tehnyt tähti jämähti tämän jälkeen viivalle. Voiton maksu ja liukuovien mainostarroyden takaa avautui näkymä torille. Karkuteille päässyt kukko juoksi käytävää pitkin ja yritti hyökätä pienen miehen kimppuun. Mies tarttui kukkoa kaulasta ja esitti sitten ratsastavansa tällä. Ihmiset ympärillä nauroivat ja joku heitti väkijoukosta miehelle kolikon. Pieni mies nappasi ilmasta kolikon, kumarsi ja juoksi kukko kainalossa väkijoukkoon. Kohta paikalle saapui kauppias naama punertaen ja kyseli ihmisiltä hänen karannutta kukkoaan.

Pieni mies oli tyytyväisenä päiväpalkastaan livahtanut jo ties minne ihmisjoukon vilinään. Kauppiaan äänekäs manailu hukkui vaskipuhaltimien töräyksiin, kun paikalle saapunut teatterikulkue mainosti uutta esitystään.

Wheeler sai väenahtaudessa vaivoin kaivettua taskustaan rahat joilla maksoi ostoksensa kassalle. Vihdoin portille päästyään hän esitti vartijalle ostoksensa sekä kuitin ja mietti pääsikö pieni mies livahtamaan vartijan ohi. Eikö vartija ollut huomannut kukkoa? Ehkä mies piileksi jonkun ostoskärryn alaosassa.

Wheeler tunsu olonsa entistä levottomammaksi. Enää häntä ei vaivannut ajatus jonka hän oli hukannut, se tuskin olisi ollut edes ratkaisu mihinkään, mutta se tuntui tärkeältä koska hän oli hukannut sen. Tilalle oli tullut kuitenkin uusia ajatuksia jotka vaivasivat häntä. Hän oli nähnyt otsikot Brückensteinista ja ostanut yhden lehden mukaansa torilta.

Häntä ei harmittanut menetetty taloudellinen hyöty, jonka hän olisi saavuttanut, jos olisi jatkanut ympyränmuotoisen pyörän kehittelyä. Sehän oli itsestäänselvyys koko pyörä! Miksi hän olisi päästänyt itsensä niin helpolla? Olihan ajateltava paljon pidemmälle.

1.3 EDELLISEEN KAPPALEESEEN JÄLKEENPÄIN LISÄTTY LUKU

Pitää tehdä jotain jonka parissa kuluu paljon aikaa.

1.4 KERTOMUS

Kellonkannan uimarannan hiekalla oli jotain mustaa. Oliko se kuivunutta levää, jos vaikka vesi oli ennen ollut korkeammalla ja ulottui tielle saakka. Ja se lammikko, joka oli oikeastaan suuri lätäkkö, senkin vesi oli likaista ja kylmää, täynnä mustaa. Vessa oli kaadettu joskus, sinne oli inhottava kusta, se haisi, ja järveen kuseminen tuntui mukavammalta, sen saattoi tehdä julkisesti ilman kenenkään huomaamatta. Vessan takana oli kosteaa rämeikköä, entistä veden pohjaa. Nuotiopaikan istuinten luona, suurien neliskanttisten kivien vierellä rannalla oli heinää. Sinne uskaltautui uimaan vasta myöhemmin, kun oli saanut sukelluslasit. Vedenalaisia puita ja kasveja, hauenpään muotoinen puupala, se taisi olla jostain kauempaa saaresta. Rannan levä näyttää käärmeeltä, vesikäärmeeltä. Käärmeet uivat nopeasti ja niitä on siellä heinien puoleisella rannalla.

Tämä on kaikkein paras uimaranta koska täällä on kaksi liukumäkeä. Sininen liukumäki, jalat ruosteessa ja alimmat portaavat limaisia. Sen metallinen mäki oli kuuma ja se täytyi kastella vedellä jotta laskee kovempaa. Toisella puolen oli lentokone liukumäki. En muista koska kiipesin sen ylimmälle siivelle, mutta muistan kun siinä vielä oli potkuri. Kerran näin sen alta juoksevan kämmenen kokoisen hämähäkin, Mustaleski, muistan sen, kukaan muu ei nähnyt sitä. Sitten tulivat lossi ja heppakeinut. Sormet paloivat kovassa vauhdissa narusta ja lossi tömähti kiveen. Aallot sen keulasta kimposivat kivistä takaisin vaahdoksi. Se ei uponnut eikä kaatunut vaikka siinä oli kyydissä kymmenen. Keltainen muovikeinu oli auringosta kermanvalkoinen.

En koskaan vaihtanut uikkareita uimakopissa, meiltä kotoa oli lyhyt matka rantaan. Paljaat jalat tottuivat hiekkatiehen, sitten asfaltilla irtokivet yllättivät ja

tekivät kipeää. Suihkuvesi kirveli jalkoja kylpyhuoneessa, hiekka oli alkanut jo rapista poista. Koulun jälkeen mentiin suoraan uimaan, muistui mieleen kuinka kaksiviikkoa sitten oli ollut vielä heinäkuu ja lomaa jäljellä. Vesi tuntui jo paljon viileämmältä. Viikon kuluttua ei enää uitu ja viikonloput olivat tulleet takaisin.

1.5 KESKIKERTOMUS

Raitapaitainen pieni mies suuntasi kukko kainalossaan kohti kaupungin itä-laidalla olevaa satamaa. Hän ei kestäisi enää hetkeäkään kävellä tai seistä kovalla ja vakaalla maaperällä. Hänestä tuntui kuin mukulakivinen katu olisi huojunut hänen jalkojensa alla kuin lihahyytelö vanhuksen haarukassa. Kupla hänen päässään kulki laidasta toiseen eikä halunnut tasapainottua keskelle. Jos hän malttaisia pysytellä maankamaralla pidempään, hän varmasti tottuisi, tai ainakin turtuisi oloonsa. Pitkät merillä vietetyt ajanjaksot olivat tehneet mantereesta vieraantuntuisen ja hän oksensi sille heti astuttuaan ulos laiturilta. Maa-aines oli paikkansa löytänyt, joskin sekin liikkui hitaasti ja aina kun se näin teki, aiheutti se toimillaan mittavaa tuhoa. Nyt hän oli kuitenkin päässyt kolmen viikon maissa olon jälkeen töihin tutkimusalueelle jonka oli määrä lähteä kohti etelä-mannerta ja tutkia sen merialueita.

Aluksen moottori oli viisitoista heppainen Evinrude. Kaikki oli nyt lastattu ja maista jäi muistoksi vain laiturista sormeen uponnut tikku. Alus peruutti itsensä irti laiturista, katsoi muita vesillä liikennöiviä ja ajelehti hiljalleen eteenpäin. Jotkut olivat jo palaamassa takaisin ja satamassa alkoi käydä kauppa todenteolla. Kalat napattiin ilmasta ja niiden vatsat tyhjennettiin elimistä. Huudot loittonivat vähitellen ja alus kiihdytti vauhtiaan.

Lokki istui meriviitan päällä opastamassa laivareitillä kulkevia. Raitapaitainen mies tunsi olonsa taas rauhalliseksi ja turvatuksi. Nyt ei tarvitsisi muutamiin viikkoihin löytää itselleen ajateltavaa tai tekemistä, oltiin rajatussa tilassa laivan kaiteiden sisäpuolella, samalla kun maisema kantoi äärettömyyksiin. Ilman tätä rajattua tilaa olo olisi tuntunut ahdistavalta. Tuskainen tilanne on pyörittä

päässään mahdollisuuksia ja yrittää löytää vaihtoehtoista paras, voimatta konkreettisesti vertailla vaihtoehtoja toisiinsa.

Alus puikkelehti saarien seurassa hetken ennen pääsyään laajojen vesialueiden luokse. Eräs karikon reunustama saari näytti makaavan kuin veistos jalustalla. Korkea kallion seinämä kohotti saaren toista puolta ja irrotti sen laella kasvavat puut horisontista. Se olisi ollut varmasti suosittu hyppypaikka, jos sen jyrkkä kallionreuna olisi jatkunut syvemmälle veden alle ja jollei se olisi murentanut ympärilleen niin paljon kiviä ja irtolohkareita. Siihen saareen oli jäänyt joskus loukkoon tyttö joukko. Vesi oli vienyt heidän veneensä rannasta sillä aikaa kun myrsky oli pidätellyt heitä teltassa. He huusivat apua punainen Rukan sadetakki päällään. Jonkun pyyhe kastui ulkona sateessa vaikka sen piti olla kuivumassa. Heidän tuskainen ilmeensä on kuvattu useissa elokuvissa. Tähän saareen ei koskaan pysähtynyt. Jos kukaan ei kuullut heitä, kulkivatko he jäitä pitkin takaisin mantereelle.

Finnforestin tehtaan piippu tuprutti ilmaan pilviä. Raitapaitainen mies oli varma, että tämän paikan lähellä, tuon saaren takana on se uimaranta, ei se sama jossa hän oli viettänyt aikaansa lapsena. Mutta tuolta hän löysi harvinaisen oranssin kiven jossa oli valkoisia kiteitä. Jos ukkoskivet olivat valkoisia, oliko se ollut auringonkivi. Mutta meripihkaa se ei kuitenkaan ollut. Peltirasiassa tarjottavan hedelmäkarkin värinen kivi. Harvinaisenkin siitä teki ehkä se, ettei hän sen koommin ollut törmännyt vastaavaan kiveen, ei hän tarvinnut sen toteamiseen asiantuntijan apua. Hän mieluummin uskoi vain omistavansa sellaisen kiven.

Se ei tunnu todelta,
eikä sitä voi uskoa,
järki kertoo sen olevan mahdotonta,
mutta sielläkin, jossain uumenissa on jokin
pätkien palava valo, joka
viimeisillä virroillaan koettaa viestiä että ehkä
se on vielä mahdollista.
Koetan säästää sitä, se ei
saa palaa loppuun,
minä nimittäin pidän siitä ajatuksesta ja
kun Niitä on muitakin tämän kaltaisia,
ettei kaikki ole vielä mahdotonta vaikka
tietää ajan olevan jo käytettyä.
Onneksi aikaa ei tunne vaikka sitä on
yritetty tehdä näkyväksi,
jos se vaikka kulkisi rullaportailla ja
veisi pois, tuntisin
suurta murhetta siitä,
että Minusta ei koskaan tule
ammatti jalkapalloilijaa.

Kukon oli tarkoitus pitää pahathenget loitolla laivasta. Se sai myöskin pitää joka päivä oman aamunavauksensa, jota suurinosa laivan henkilökunnasta ei osannut kuitenkaan arvostaa. Tuo lentokyvyiltään onneton lintu ei näyttänyt itse nauttivan vesillä olostaan kovinkaan paljoa. Olisikohan se vapauden kaipuusta kyennyt lentämään johonkin lähimmälle saarelle. Vai olisiko se vain nöyryytettynä hypännyt laidan yli ja hukuttautunut. Se ei nyt selvästikään saanut arvoistaan kohtelua, mutta silti se yritti pitää auktoriteettiään yllä kiekumalla ja huitomalla siivillään, kuin osoittaen jokaiselle oman paikkansa ja tehtävänsä.

Voisikohan se osallistua kukkotappeluun jossakin matkan varrelle sattuvassa satamassa. Raitapaitainen mies pyöritteli päässään ajatusta, että ehkä sillä voisi ansaita hieman ylimääräistä toimeentuloa. Olihan aggressiiviset eläimet ennenkin tuottaneet mainetta ja rahallista hyötyä ihmisille. Joskus Touretten oireyhtymästä kärsivä Siilikin sai sarjakuva-finlandian ja sikoja tappavat linnut oli menestys. Ehkä tämäkin kukko olisi tuottava omistajalleen voittoa. Lopulta se kuitenkin tulisi päätymään kokin pataan, eikä vatsansa täyteen saaminenkaan tuntuisi missään tapauksessa tappiolta.

1.6 LOPPUKERTOMUS

Kellonkannan uimarannan hiekalla oli jotain mustaa. Oliko se käärme. Käärmeitä mustanaan, siitä oli tehty laulukin. Ja me asuttiin Mustassaniemessä. Oli isompikin lammikko, lammikko ojassa, entisen järven pohjassa, ja se oli täynnä sammakonkutua. Lima jäi kepin päähän ja mustat pisteet valuivat pois. Vesiliskoja ei saanut kerätä. Muut lapset keräsivät niitä. Ne oli juopon tai ehkä lääkärin lapsia ilman sääntöjä. Myöhemmin heistäkin tulisi juoppoja tai lääkäreitä. Ne tökki siiliä kepillä ja niiden isoveljet kaatoi vessan. En tuntenut heitä. Levissäkin oli jotain pisteitä. Luulin että sain niistä syyhyn, joka oli uusi asia. Syyhy keksittiin vasta sinä kesänä, jolloin levää ja kasveja oli enemmän. Veden pinnalla oli kirjavia värejä. Luulin pitkään että öljyvärimaalaus on sen väristä. En ajatellut että bensiini on jaloste.

Kun avaamme hänen tietonsa, voimme rekonstruoida Tuomo Savolaisen elämän hänestä tallentuneen datan avulla esimerkiksi vuodesta 2004 eteenpäin. Kaikki sitä ennen tapahtunut tarkastamaton tieto hänen elämästään on pelkkää spekulatiota, kuten voimme nähdä yllä olevista historiallisesti absurdeista tapahtumista. Jos hänestä kirjoittaisimme nyt elämäkerran, sen tiedot eivät perustuisi haastatteluihin, kokemuksiin, kirjoituksiin tai muihinkaan vähäpätöisiin olettamuksiin, joihin inhimillinen erehdys on saattanut saada kätensä. Tuomo Savolaisen elämä perustuisi faktoihin siitä, kuinka hän on liikkunut, mitä ostanut, kenen kanssa kommunikoinut. Kanta-asiakaskortin käyttöä selvittämällä saamme muunmuassa selville, että Tuomo Savolainen osti usein rahkaa vuonna 2012 ja maustamatonta jogurttia, ei koskaan rasvatonta. Hän lähetti tekstiviestin 17.9.2015: "joo, en lähteny vielä" ja sai vastauksen: "hyvä". Tuomo oli viikon saksassa 15.5.2031. Hän lihoi 8,4 kiloa 20.8.2029-14.1.2030 välisenä aikana. Tällöin hän kävi usein ravintolassa. Koska ruoan kulutusta oli

noina vuosina seurattava tarkkaan, maksukorttiin yhdistettiin tiedot kehon energiankulutuksesta joka automaattisesti mitattiin ruokakaupan kassalla olevilla laitteilla. Viikottaista energiankulutus määrä ei saanut ylittää ruokaostoksissa ja sama koski ravintoloissa syömistä. Tämän 8,4 kilon lipsahduksen vuoksi Tuomo Savolainen menetti aikaisemmista ostoksistaan keräämät kanta-asiakas pisteensä lähes täysin.

Kerron nyt itselleni miksi teen taidetta:

Koska en osaa tehdä muutakaan/

Minusta ei tule jalkapalloilijaa/

Haluan tutkia, mutta hyvän
tutkijan on oltava objektiivinen.

Minä en ole/

En halua olla huono tutkija/

Sulatan enemmän kuin syön/

Minusta ei tule muusikkoakaan/

Se on haastavaa/

Koska kaikilla toistenkin alojen ihmisillä on omakohtaista kokemusta taiteilijana itsensä elättämisestä. Ainakin heidän suhtautumisestaan päätellen, kun he ovat niin varmoja,

että sitä tekemällä ei voi elää/

Yhteiskunta pakottaa mut tähän/

Koska hyvä ruoka ja juoma on suurinta taidetta/

Kuvataiteilijana paineet ovat ruoan tekijöillä/

Muu on tylsää/
Muu on liian helppoa/
Tylsyys ajaa keksimään tekemistä/
Teknisesti taiteen tekeminen on lastenleikkiä/
Työn kuva on laaja/
Haluan ansaita vähän rahaa/
Joutuu työskentelemään paljon yksin/
Se on ihan kivaa/
Taiteilijoille löytyy helposti työtä kovina aikoina/
Hyviä aikoja ei tule/
Ehkä taiteilijankin tulee olla objektiivinen/
Ei ole muutakaan tekemistä/
Koska suhtaudun elämään vakavasti/
Koska kaikki tämäkin on vain pelkkää hypoteesiä.

1.7 TÄNÄÄN:

En ole päässyt yhteisymmärrykseen itseni kanssa kuinka jatkaisin kirjoitelmaani. Olen ollut sisällä. Kävin tosin ostamassa puikkoliimaa ja postitin asioita. Join eilen seitsemän olutta, äsken join kaksi isoa kuppia kahvia kahden hillomunkin kera. ”Tänään”, jos luen tuon edellisen kohdan joka päivä, saan vielä diabeteksen. Haaveilen perunamuusista ja voista. Kuinka oikeutan tämän päivän, jos en ole menossa tekemään hommia. Käytän homma sanaa, työ kuulostaa liian viralliselta nyt kun ei ole tiedossa seuraavaa näyttelyäkään. Kun jotain varmistuu alan tekemään töitä, siihen saakka teen hommia. Hommia tehdessä on aikaa vielä miettiä ja suunnitella, välillä hommakin käy työstä.

Sain viikonloppuna idean, jolla jatkan tekstiäni, mutta unohdin sen. Jokin taiteilija haastattelu jossa olisin kysellyt itseltäni tyhmiä. Tai gallup tyyppinen kysely, joka olisi liitetty torikohtaukseen: ”Kuinka usein käyt torilla?”, ”Mitä ostit?”, ”Onko hinnat mielestäsi sopivat, entä tarjonta?”. Ajattelin, että torilla olisi Trimalchio ja hän kertoisi nykyään tekevänsä ostoksensa pääsääntöisesti super- ja hypermarketeissa, koska ”tuotevalikoima on ylitsepursuava ja ostosten keskittäminen yhteen paikkaan on helpompaa”. Hänen mielestään huonoa on ”Syrjäinen sijainti keskustasta katsoen, ostoskärryjen pieni koko ja kokonaisten eläinten puuttuminen lihatiskiltä”.

Jokin toinenkin idea oli. Liittyi kai jotenkin sirkuspelleen. Mutta se nyt jää. Tuntui vain siltä, että teksti tarvitsee kirjavia värejä. En näe tekstiä kokonaisuutena. Kuvataiteen tekemisessä kokonaisuuden hahmottaminen on minulle helpompaa.

1.8 LÄHTEET:

Aineisto jonka vaikutukselle olen kirjoitusprosessin aikana altistunut ja joka on saattanut osaltaan vaikuttaa kirjoitusprosessiin ja sen lopputulokseen:

Elokuvat:

D.W. Griffith: Suvaitsemattomuus (Intolerance: Love's Struggle Through the Ages, 1916)

Werner Herzog: Nosferatu – yön valtiias (Nosferatu: Phantom der Nacht, 1979)

Werner Herzog: Woyzeck - kidutettu (Woyzeck, 1979)

Werner Herzog: Fitzcarraldo (1979)

Jane Campion: Yön kirkas tähti (Bright Star, 2009)

Jane Campion: Naisen muotokuva (The Portrait of a Lady, 1996)

Tobe Hooper: Vaara vieraalta planeetalta (Invaders from Mars, 1986)

Sammo Hung Kam-Bo, Fruit Chan: Lohikäärmeen tehtävä (Heart of Dragon, 1985)

Sergei Eisenstein: Aleksanteri Nevski (Александр Невский, 1938)

Curtis Harrington: Voyage to the Prehistoric Planet (1965)

James Cameron: The Abyss – syvyys (1989)

John Carpenter: Pako L.A:sta (Escape from L.A., 1996)

Tomáš Vorel: Kouř (1991)

Federico Fellini: Fellinin Rooma (Roma, 1972)

Mikko Niskanen: Pojat (1962)

Kirjat:

Petronius Arbiter – Satyricon (noin 60)

Mika Waltari – Turms, kuolematon (1955)

Mika Mannermaa - Jokuveli. Elämä ja vaikuttaminen ubiikkiyhteiskunnassa (2008)

David Bellingham - Kreikan mytologia

Ilona Reiners, Anita Seppä, Jyri Vuorinen – Estetiikan klassikot

Lehdet:

Helsingin Sanomat

Taide

Iltaapäivälehtien lööpä

Televisio:

True Blood

Iholla

Satuhäät

Uutiset

Arvostele mun illallinen Ruotsissa

Levyt:

Jorge Ben - Força Bruta (1970)

Alan Parsons Project - Tales of Mystery and Imagination (1976)

Herbie Hancock – Maiden Voyage (1965)

Sun Ra and the Blues Project – Batman & Robin (1966)

Wigwam – Hard N’ Horny (1969)

Wigwam – Tombstone Valentine (1970)

Wigwam – Fairport (1971)

Wigwam – Dark Album (1977)

Tasavallan Presidentti - Lambertland (1972)

Pink Floyd – Wish you were here (1975)